

ners originale Arbejder i hans Levetid uden hans Samtykke, selv om der ikke tilsigtes nogen Mangfoldiggjørelse, men blot en enkeltviis Gjengivelse. Saaledes som Lovforslaget er affattet, gaaer det ud paa at forbyde Gjengivelsen af et Maleri ved et Billedhuggerarbejde, af et Billedhuggerarbejde ved et Maleri osv. Det har ikke været Gjenstand for den ringeste Tvivl i Udvalget, at Bestemmelsen, saaledes affattet, gaaer langt videre, end det er rigtigt, idet en Bestyttelse imod Gjengivelse i en anden Kunststart end den, hvori Arbejdet er udført, ikke kan siges at være Noget, som Lovgivningen bør hjemle Kunstneren. Det synes at være aldeles aabenbart, og man kan paaberaabe sig Analogier fra mange andre Kunstgebeter, hvorpaa der ogsaa i Betænkningen er anført Exempler, som Oversættelser eller en Oversførelse af en Novelle i dramatisk Form eller omvendt. Alt Saadant hyder Lovgivningen ingen Bestyttelse imod, og det kan ikke erkjendes, at den bør hvide en saadan; men det er da anomalt at gjøre Bestyttelsen stærkere paa det Gebeet, her er Tale om. Det er endvidere klart, at det kan være i Kunstens egen Interesse, at en saadan Oversførelse maa stee. Man har Exempler paa, at forskjelliges store Kunstnere have benyttet det selsomme Sujet og væsentlig paa samme Maade, men i forskjelliges Kunstarter, f. Ex. som bekendt Thorvaldsen og Krægenstein Stud med Hensyn til Amor og Psyche, og det, at saadanne Kunstnere kunne gjøre det, er det bedste Beviis for, at det maa kunne have kunstnerisk Interesse. Derhos maa man jo altid sige, at en saadan Gjengivelse er en væsentlig Forandring af Kunstværket, og at der derved er en Virksomhed, som er saa eiendommelig, og som indeholder saa Meget af den Paagjældendes Eget, at det virkelig gjør det nye Arbejde til hans Eiendom. Dette har ikke været tvivlsomt for Udvalget. Naar man altsaa fraveg denne Bestemmelse i Lovforslagets § 1, saa maatte jo det Spørgsmaal stille sig frem for Udvalget: Skal man nu vende tilbage til Bestemmelsen i det oprindelige af Regjeringsforelagte Udkast, hvorefter Kunstnerne ere sikrede imod Gjengivelse i den samme Kunststart, eller skal man ikke hellere aldeles udelade Bestemmelsen om Sikkring imod den en-

keltsvise Gjengivelse? Det har ikke været meget tvivlsomt for Udvalget, at man burde vælge den sidste Vej, og det væsentlig af to Grunde. Den første Grund er den, at det vistnok er aldeles umuligt at beholde Bestemmelsen, da den i den praktiske Udførelse vilde lede til de største Vanskeligheder. Hvad gaaer nemlig Bestemmelsen i det oprindelige Lovudkast ud paa? Den gaaer ud paa, at man ikke maa til Salg eftergjøre en Kunstners originale Arbejder i samme Kunststart. Det er den samme Bestemmelse, der nu træder frem i det Endringsforslag, der er stillet af nogle ærede Herrer til § 1. Det indlyser nu strax, at det er ganske umuligt i noget Tilfælde at konstatere denne Hensigt, at det er eftergjort til Salg, hvilket dog er Betingelsen for, at Vedkommende kan drages til Ansvar; thi Vedkommende kan ikke drages til Ansvar, naar han eftergjør et Maleri ved Maleri, et Billedhuggerarbejde ved et Billedhuggerarbejde, naar det ikke er steet til Salg. Jeg skal nu for det Første bemærke, at det i de allerfleste Tilfælde paa den allerfimpleste Maade vil kunne omgaaes, naar Bestemmelsen affattes som her, thi man kan saare let gjøre Retshorholdet saaledes, at det ikke bliver et Salg. Vil man f. Ex. bestille en Kopi af et Maleri hos en Kunstner, kan man forsyne ham med Lærred og selv levere Farver, og saa bliver det det Retshorhold, som Lovgivningen kalder „Værksleie“, og ikke Salg, og ved et Billedhuggerarbejde er det næsten altid saaledes, at Den, der bestiller Arbejdet, lægger Materialet til, nemlig Marmoret, saa at det ikke bliver Salg, men Værksleie. Men, selv om vi see bort herfra, er det, naar Meningen er, at Ingen maa for Betaling eftergjøre et Kunstværk, umuligt at oplyse, at det har været Vedkommendes Hensigt fra første Færd af at ville sælge Arbejdet. Hvorledes skal det lade sig afgjøre? Det er i det enkelte Tilfælde ganske umuligt. Vedkommende har f. Ex. malet for sin Fornøielse eller som Studie et Maleri efter — det er fuldkommen lovligt — i en snever Bending sælger han det — det er ogsaa lovligt — men naar En altsaa sælger det og paastaar, at han oprindeligt ikke har gjort det til Salg, hvorledes vil man da afgjøre, at han oprindeligt har eftergjort det til